

عنوان مقاله:

تدوین اصول طراحی فضاهای بازی کودکان با تأکید بر گروه سنی 5 تا 12 سال مطالعه موردی: رشت

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 8، شماره 19 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمیدرضا ابراهیمی - عضو هیات علمی دانشگاه تهران

نوید سعیدی رضوانی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

آرزو معانی منجیلی - کارشناس ارشد شهرسازی از دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین،

خلاصه مقاله:

در کشور ما طراحی شهری به مفهوم امروزی، سابقه چندان طولانی ندارد و در این بین طراحی فضاهای بازی کودکان خصوصاً گروه سنی 5 تا 12 سال هم اولویت کمتری را داشته است. در شهرسازی سنتی ما به دلیل هویت مندی و احساس تعلق ساکنین به فضا و سازگارتر بودن آن با جوامع سنتی، کودکان به راحتی می توانستند فضای مورد نیاز خود را برای بازی بیابند. امروزه افزایش شهرنشینی و تغییر نحوه زندگی محدودیت های فضایی و زمانی بیشتری را برای کودکان و بازی آنها ایجاد کرده که موجب شده تا روش بازی آنها کاملاً متفاوت از نسل قبل شود. رواج بازی های کامپیوتری بین بیش از 80 درصد کودکان امروز، این مسئله را ثابت و لزوم راه حل های شهرسازانه را در شهرهای معاصر برای اختصاص فضای مناسب برای این قشر سنی ایجاد می کند. این مقاله با تحلیل و ارزیابی دو محله گلزار و دروازه لاکان در شهر رشت به عنوان دو محله جدید و قدیمی با استفاده از اصول و معیارهای جاری در طراحی فضاهای بازی به مقایسه این دو پرداخته و با اثبات فرضیاتی که انتظارات کودکان امروز از فضای بازی را فراتر از تاب و سرسره های سنتی دانسته و آن را نیازمند بازنگری می بیند و تأثیر محیط کالبدی را روی رفتارهای بازی کودکان و فعالیت فیزیکی آنها تأیید می کند، سعی در ارائه اصول و نگرشی نو در باب طراحی فضاهای بازی کودکان خصوصاً گروه سنی 5 تا 12 سال دارد. نگرشی که طراحی زمین های بازی معاصر را براساس شناخت نیاز کودکان امروز و ارتقای کیفیت محیط شهری هدف غایی خود قرار می دهد تا فرصت های بازی کیفی را از طریق فرایند آگاهانه ایجاد کند.

کلمات کلیدی:

کودک، بازی، شهر، محله، زمین بازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302215>

